

Suflând Paradis

MarianP

Suflând Paradis

Îți suflu Paradis cu graiul mării
Peste nisipurile reci, deficitare,
Din apă, valul s-a retras în zare
Cu tot cu dor, dar a deschis zăvoare
Dreptului meu de-a nu te da uitării.

Îți spun de Paradis ca paradigmă
Îl meriți de la vad pân' la izvoare,
Cu toate că apusul e-n ninsoare
Și stelele sunt mit. Dar cu onoare,
Deși imersă, te voi vrea enigmă.

Îți desenez un Paradis din vârful de toc
Și din făgaș de rânduri netrimise
Îți fac ierbar, dar râu de flori promise
E afluent tăcut fântânilor închise.
Dar nu pot sta... te cert cu busuioc.

Din pumn de îngeri zboară-n dimineți
Miros de Rai. Ascunde-te-n dantele,
Și udă de aromă, cu vătrai de iele
Prefă în estuar de Eden ofuri grele...
Cad în genunchi și tac. Tu mă răsfăți

Cu nostalgia eclatantă a plutirii.
Chiar de duminicile-s scuturat de scrum,
Dorința mea de paradisiac antum
Va aripa prin vămi trecând postum
În Raiul tau. Respect vocea iubirii.

Marian Puscasiu
August 2015